

ὑπολειπομένην ἀδιάθετον περιουσίαν τοῦ προικίσαντος γονέως κατ' ἰσομοιρίαν (μὴ χωρούσης ὅπωςδῆποτε συνεισφορᾶς προικός). Ἐὰν δὲ μόνον ἓν προικισθὲν τέκνον ὑπάρχῃ, τοῦτο κληρονομεῖ ἅπασαν τὴν περιουσίαν ταύτην.

13. *μανδρι* = τὸ μέρος, ὅπου σταδλίζεται τὸ ποίμνιον, ἐνταῦθα δὲ συνεκδοχικῶς αὐτὸ τὸ ποίμνιον.

17. *ἄμοιρα* = ἄνευ μοίρας, μεριδίου.

27. *ἀπηλογία* = ὑποχρέωσις (βλ. Ἱστορικὸν Λεξικὸν τῆς Νέας Ἑλληνικῆς, ἔκδ. Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἐν λ. ἀπολογεῖμαι).

23

Λυτὰ Μ. 5. Πρωτότυπον. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου τῆς 26 Ἰουλίου 1678.

Διάδικοι. Γεώργιος Νταούρης — Ἰωάννης τῆς Θοδώρας.

Προτίμησις.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμήν. 1678 Ἰουλίου 29.

||² + Τὴν σήμερον ἐρχόμενοι οἱ ἐντιμότατοι καὶ εὐγενέσταστοι ἀφέντες ἐπίτροποι καὶ κριτᾶδες ||³ τῆς νήσου Μυκόνου οἱ κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι, ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς ἐξέφλησις ||⁴ τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνάμεσα εἰς τὸν διάκονο τοῦ Νταούρη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ ||⁵ μάστρο Ἰωάννης τῆς Θοδώρας. Ἀφορμὴ διὰ δύο κομμάτια ἀμπέλι ποὺ ἐπούλησεν ὁ Γεώργης ||⁶ Νταούρης τοῦ ἄνωθεν Ἰωάννη, ὡς καθὼς φαίνονται τὰ στρουμέντα νόμιμα νοδαρικά. Καὶ τὴν ||⁷ σήμερον ἐπειδὴ καὶ νὰ ἤλειπεν ὁ ἀδερφός του ὁ ἄνωθεν διάκος, καὶ τὴν σήμερον ἐρχόμενος γυρέβον ||⁸ τας τὰ ἄνωθεν ἀμπέλια ὡς προσσιμώτερος ἐδικὸς τοῦ ἀδερφοῦ του, καὶ μὴ κάνοντας καλὰ ||⁹ ἀνάμεσόν τως, ἐνεφανιστήκασιν ἐνμπροσθεν εἰς τὴν ἄνωθεν δικαιοσύνη διὰ νὰ δικαιοκριθοῦ ||¹⁰ σι. Ἡ ὁποία ἄνωθεν δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλη στόχασιν γροικῶντας τὰ δικαιώ ||¹¹ ματα τῶν ἀμφοτέρων καὶ συλλογίζοντας τὰ κουσουέτα καὶ τάξεις τοῦ τόπου. Διὰ τοῦτο τὸ λοιπόν, ||¹² τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος κράζουν, κρίνουν καὶ ἀποφασίζουν νὰ παίρνη ὁ ἄνωθεν ||¹³ διάκος τὰ πράματα ὡς προσσιμώτερος ἐδικὸς καὶ συνήθεια τοῦ τόπου. Περὶ εἰς παῖ ||¹⁴ σα καιρὸ ποὺ ἠθέλει φανῇ, πὼς τὰ παίρνει δι' ἄλλον καὶ δὲν τᾶχει αὐτός, νὰ εἶναι πάλι τοῦ ||¹⁵ πρώτου ἀγοραστή, ἡγου τοῦ ἄνωθεν Ἰωάννη καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐτζι ἔκριναν καὶ ἐποφάσισαν ||¹⁶ καὶ θέλουν ἀπογράψουν ὑπὸ χειρός τους.

||¹⁷ — Μιχάλης Καλογεράς ἐπίτροπος καὶ κριτῆς βεβαιώνω τ' ἄνωθε.

||¹⁸ — Ἀντώνης Πετρῆς ὡς ἐπίτροπος καὶ κριτῆς βεβαιώνω τ' ἄνωθε.

||¹⁹ — Ἐγὼ παπα Γεράσιμος Βίδος καὶ νοτάριος δημόσιος Μυκόνου ἔγραψα.

⁶ νταουρὶς ||¹⁷ μηχαλὺς καλογεράς ἐπητροπος καὶ κρυτής βεβεόνο τανοθε ||¹⁸ ἀντονὶς πετρὺς ὡς ἐπιτροπὸς καὶ κρυτής βεβεόνο τανοθε ||¹⁹ Ἐγὼ παπα γερασιμος βιδος καὶ νοτάριος δημόσιος μίκονου ἔγραψα.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Ὁ ἐνάγων, ἐνασκῶν δικαίωμα προτιμήσεως ὡς πλησιέστερος συγγενής, ζητεῖ νὰ λάβῃ ἐν ἀκίνητον, πωληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του πρὸς τὸν ἐναγόμενον, καθ' ὃν χρόνον ἀπουσίαζεν ἐκ Μυκόνου. Ἡ ἀπόφασις διατάσσει νὰ λάβῃ τοῦτο ὁ ἐνάγων, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὸ θέλει πράγματι δι' ἑαυτόν, καὶ ὄχι διὰ νὰ τὸ δώσῃ εἰς τρίτον. Ἐὰν δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι οὗτος δολίως τὸ ἐζήτησε διὰ λογαριασμὸν τρίτου, τότε νὰ τὸ λαμβάνῃ ἐκ νέου ὁ ἐναγόμενος.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. Περὶ τῆς προτιμήσεως βλέπε τὰ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 8 ἀποφασιν ἐκτιθέμενα.

24

Κῶδιξ Μ. 136. Πρωτότυπον. Ἀπόφασις τοῦ Βοεβόδα Μυκόνου, ὡς ἀπεσταλμένου τοῦ Μεγάλου Διερμηνέως Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1679.

Διάδικοι. Ἀννέζα τοῦ Μπουτέλη — ἀνεψιὸς τῆς Τζαννῆς.

Διεκδίκησις ἀκινήτων.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1679 Σεπτεβρίου 28.

||²+ Τὴν σήμερον ἐρχόμενος ὁ ὑποκάτωθεν ὑπογεγραμμένος στελμένος ἀπὸ τὸν ||³ ἐκλαμπρότατον καὶ ἐνδοξότατον ἡμέτερόν μας ἀφέντης μέγας διερμηνευτῆς ||⁴ τῆς κραταιᾶς βασιλείας κύριος Ἀλέξανδρος, ὁποῖος ἄνωθεν εὐγενέστατος ἐρχόμενος ||⁵ εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς ἐξεφλησις τῆς διαφορᾶς, γενομένης ἀνάμεσα εἰς τὴν Ἀννέ||⁶ζα τοῦ Μπουτέλη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ ἀνεψιὸς τῆς ὁ Τζαννῆς. Ἀφορμὴ διὰ κά||⁷ποια πράγματα, ὅπου ἡ ἄνωθεν Ἀννέζα ἡγύρεβεν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν Ζαννῆ, πρε||⁸ντεντέροντας πὼς ἦταν ἐδικά της. Οἱ ὁποῖοι μὴν κάνοντας καλὰ ἀνάμεσόν τως, ἐνεφα||⁹νιστήκασιν ἐνμπροσθεν εἰς τὴν ἄνωθεν δικαιοσύνη διὰ νὰ δικαιοκριθοῦσι ὡς καθὼς ||¹⁰ ἡθέλασιν μιλήσουν καὶ δικαιολογηθοῦσι. Ὅποῖος ἄνωθεν Ζαννῆς πρεζεντάροντας ||¹¹ μία σεντέντζια, γραμμένη στοὺς 1678 Ἰουλίου 4, καὶ ἕτερα στρουμέντα, γρα||¹²μμένα νόμιμα, νοδαρικά, τὰ ὁποῖα διαλαβάνουσι πὼς πουλεῖ ἡ ἰδίᾳ Ἀννέζα ||¹³ τῆς ἀδερφῆς της τῆς ποτὲ Ἀννούσας σπίτι καὶ ἀμπέλι καὶ ἕτερα. Οἱ ὁποῖα (sic) ἄνωθεν ||¹⁴ ἐμίλησαν πᾶσα των δικαίωμα μὴν ἔχοντας ἄλλο νὰ ποῦν καὶ νὰ μιλήσου. Διὰ τοῦτο τὸ ||¹⁵ {το} λοιπὸν ἡ ἄνωθεν δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλη στόχασιν γροικῶντας ||¹⁶ τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρων [καὶ] συλλογίζοντας τὴν ἄνωθεν σεντέντζια ||¹⁷ καὶ στρουμέντα. Διὰ τοῦτο τὸ λοιπόν, τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος, κράζει, κρίνει ||¹⁸ (καὶ) ἀποφασίζει τὰ ὅσα πράγματα εἶναι στρουμενταρισμένα νὰ εἶναι καλὰ δοσμένα ||¹⁹ καὶ πουλημένα. Καὶ περὶ τὸ γεροντομοίρι, ὅπου ἐκράτειεν ἀδιάταυτο, ὡς καθὼς ||²⁰ φαίνεται τὸ κλεῖσμα τοῦ Μωροέργου, νὰ πάρῃ ἡ ἄνωθεν Ἀννέζα {τα τὸ ἑμισὸ} ἀπὸ τὸ ἑμισὸ τὸ ἑμισὸ | καὶ ||²¹ τὰ χωράφια τῶν Γιαλουδιῶ | {ἀ}πὸ | τὰ ἑμισὰ | τὰ μισὰ |.